

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 28. juni 2010 i sag nr. BS 37A-411/2009:

Siemens Financial Services Denmark

CVR nr. 1

Borupvang 3
2750 Ballerup
mod

FOA/KLS

CVR nr. 2

Smallegade 14
2000 Frederiksberg

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt den 17. maj 2006, vedrører spørgsmålet om sagsøgte er forpligtet til at betale de forfaldne og uforfaldne leasingydelser i henhold til de mellem parterne indgåede kontrakter.

Sagsøger, Siemens Financial Services Denmark, har nedlagt påstand om, at sagsøgte, FOA/KLS, tilpligtes at betale kr. 1.494.863,37 med tillæg af renter 2 % pr. måned af kr. 86.722,00 fra den 8. november 2005 til den 3. februar 2006, af kr. 173.694,00 fra den 4. februar 2006 til den 30. marts 2006 og af kr. 1.492.863,37 fra den 31. marts 2006, til betaling sker.

Påstanden er opgjort således:

Tilgodehavende i henhold til faktura 307265	86.722,00 kr.
Tilgodehavende i henhold til faktura nr. 309441	86.972,00 kr.
Ophævelsesgebyr, jf. § 18, stk. 2	2.000,00 kr.
21 uforfaldne ydelser tilbagediskonteret, jf. § 18, stk. 4	<u>1.319.169,37 kr.</u>
I alt	1.494.863,37 kr.

Sagsøgte har nedlagt påstand om frifindelse.

Biintervenienten, Gladsaxe almennyttige Boligselskab, afd. Værebros Park v/ DAB, har oplyst, at de støtter den påstand og de anbringender, der er indeholdt i det af sagsøgte den 11. maj 2010 udfærdigede påstandsdokument.

Biintervenienten, Glostrup Kommune, støtter til fulde de af sagsøgte nedlagte påstande og anbringender, jf. påstandsdokument af 11. maj 2010.

Dommen indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a.

Oplysningerne i sagen.

Den 11. april 2005 indgik sagsøgte en leasingaftale om en kopimaskine mærket Ricoh Aficio 2228 serienummer 4350101298 med sagsøger og med Printservice 2002 Aps som leverandør. Leasingydelsen udgjorde 18.000 kr. pr. måned i 72 leasingperioder. Den samme dag underskrev sagsøgte leverancegodkendelsen vedrørende samme maskine.

Den 27. juni 2005 underskrev sagsøgte en leasingaftale med sagsøger vedrørende 1 stk. Ricoh Aficio 3000 farveprinter, serienummer 9230702268 og aftalenummer 629087 og med samme leverandør. Den 27 juni 2005 underskrev sagsøgte en leverancegodkendelse vedrørende denne farveprinter.

Det fremgår af begge leverancegodkendelser, at "denne leverancegodkendelse skal underskrives af leasingtager efter endt leverance. Ved underskriften på denne leverancegodkendelse bekræfter leasingtager at have modtaget det ovenfor angivne leasingudstyr, og leasingtager bekræfter at have besigtiget leasingudstyret og godkendt leverancen. Leasingtager er bekendt med, at leasingtager herefter over for Siemens Finans afstår fra muligheden for at fremsætte krav på grund af fejl og mangler."

Ved skrivelse af 8. december 2005 klagede sagsøgte over leasingydelsestørrelse m.v. vedrørende aftale nr. 629087.

Den 25. juli 2005 fremsendte sagsøger en faktura til sagsøgte vedrørende samme maskine, hvoraf fremgik at prisen i alt androg 1.733.019,00 kr., og den 1. august 2005 fremsendte sagsøger faktura vedrørende leasingydelse for august, september og oktober kr. incl. gebyr og forsikring og moms udgjorde 87.347,00 kr. Den 29. november 2005 rykkede sagsøger herfor.

På den pågældende faktura er anført med håndskrift " tlf. 16. august 2005 denne faktura vil blive betalt af Printservice snarest med check."

Der er i sagen fremlagt kopi af check dateret 29. august 2005 med pålydende 85.000 kr. udstedt af Printservice til FOA.

På en faktura af 12. september 2005 til sagsøgte fra Ikon vedrørende betaling for kopier i perioden kr. i alt 1.938, 76 er med håndskrift anført."Krediteres slutaflæsning er foretaget og betalt". og med en anden håndskrift er anført "afmeldes-mask. nedtaget."

På en skrivelse af 24. oktober 2005 til Printservice har sagsøgte ved

Vidne 3 anført:

P1 = Person 1

"...Vedlagte er faxet 15. september 2005. Vil du give det til P1, som kommer ind til mig i denne uge....." Det vedlagte var en kopi af fakturaen for ydelsen vedrørende november 2005 - januar 2006 vedrørende aftale nr. 629087. Fakturaen er påført "denne her er afmeldt i august 2005".

Ved dom af 2. marts 2010 blev P1 og Person 2(P2) bl.a. dømt for bedrageri efter straffelovens § 279, jf. § 286, stk. 2, for så vidt angår P1 jf. straffelovens § 89, ved den 27. juni 2005 i forening og efter aftale i selskabet Printservice ApS, hvor P2 var direktør, og P1 var ansat som sælger, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, svigagtigt at have formået FOA, Smallegade 14-18, Frederiksberg, til at indgå en leasingkontrakt med Siemens Finans A/S, idet P1, efter aftale med P2 indfandt sig i FOA og afventede afhentning af Printservice Aps, selv om der reelt var tale om en leasingkontrakt med Siemens Finans A/S vedrørende leasing af printeren Ricoh CL 3000 med en løbetid på 72 måneder til en leasingydelse på kr. 22.000 om måneden, hvorefter Siemens Finans A/S på baggrund af den underskrevne leasingaftale betalte Printservice Aps faktura på kr.1.386.425. ex. moms, hvorved FOA led et formuetab på kr. 1.584.000 eller risiko herfor.

P1 har anket dommen med påstand om frifindelse.

Vidne 4 som har i en syns- og skønserklæring af 8. februar 2010 udtalt, at med udgangspunkt i markedspriserne medio 2004 for en Ricoh Aficio 2045E udgjorde listepriisen 148.500, kr. og markedsprisen 99.500 kr.

Med udgangspunkt i markedspriserne medio 2004 for en Ricoh 3000 farveprinter med duplex udgjorde listepriisen 11.500 kr. og markedsprisen 9.500 kr. og med udgangspunkt i markedspriserne medio 2005 udgjorde de samme priser h.h.v. 9.500 kr. og 7.500 kr.

Med udgangspunkt i markedspriserne for 2. kvartal 2005 for en Ricoh Aficio 2228 standard udgjorde listepriisen 78.500 kr. og markedsprisen 55.000 kr. Men for en Ricoh Aficio 228 fuld konfiguration udgjorde de samme priser h.h.v. 167.000 kr. og 113.500 kr.

Det hedder i syn- og skønserklæring af 26. februar 2010 fra Skønsmænd:

".....

Spørgsmål 5

Hvad udgjorde i april 2004 en sædvanlig leasingforpligtelse for at lease en Ricoh Aficio 204 SE samt en Ricoh Aficio 3000 ved en leasingaftale med løbetid 72 måneder, baseret på prisfastsættelsen i spørgsmål 1 og 2

Forudsætning:

Syn- og skønsmand **Vidne 4** oplyser i sit svar, at markedspriserne er henholdsvis kr. 99.500 kr og 9.500 kr. i alt 109.000 kr.

Svar:

Leasingydelsen ville ligge i intervallet fra kr. 5.185,00 til kr 5.470.

Spørgsmål 6

Hvad udgjorde i juni 2005 en sædvanlig leasingforpligtelse for at lease en Ricoh Aficio 3000 ved en leasingaftale med løbetid 72 måneder, baseret på prisfastsættelsen i spørgsmål 3

Forudsætning

Syn- og skønsmand **Vidne 4** oplyser i sit svar, at markedsprisen er kr. 7.500 kr.

Svar:

Leasingydelsen ville ligge i intervallet fra kr. 385,- til 435,00 kr.

Spørgsmål 7

Hvad udgjorde i april 2005 en sædvanlig leasingforpligtelse for at lease en Ricoh Aficio 2228 ved en leasingaftale med løbetid 72 måneder, baseret på prisfastsættelsen spørgsmål 1 og 2.

Forudsætning

Svaret på markedsprisen på en Ricoh Aficio 2228 er angivet i svaret på spørgsmål 4 og ikke i svaret på spørgsmål 1 og 2. Jeg tager derfor udgangspunkt i svaret på spørgsmål 4. Syn- og skønsmand **Vidne 4** oplyser i sit svar, at markedsprisen er kr. 55.000 kr og standard og kr. 113.500, fuld konfigureret.

Svar:

Med en anskaffelsessum på kr. 55.000,00 ville leasingydelsen ligge i intervallet fra kr. 2.615,00 og til kr. 2.830,00 kr.

Med en anskaffelsessum på kr. 113.500,00 ville leasingydelsen ligge i intervallet fra kr. 5.400,00 til kr. 5.695,00.

."

Forklaringer.

Der er under sagen afgivet vidneforklaring af **Vidne 1**, **Vidne 2**

[REDACTED], [REDACTED] Vidne 3 og [REDACTED] Vidne 4 .

[REDACTED] Vidne 1 har forklaret, at han er uddannet indenfor radio-tv branchen. I 2003 begyndte han hos Siemens som sælger, fra 2006 og til november 2008 var han [REDACTED] Stilling . I dag er han selvstændig og lever af at indgå leasingkontrakter.

Han havde derfor i 2006 det overordnede ansvar for forretningen. Sagsøger udfærdigede leasing- og lejekontrakter. De finansierede alt undtagen biler. De tjener deres penge på renten.

De tjener først deres penge, når halvdelen af kontrakten er forløbet. De har ikke særlig ekspertise inden for printermaskiner. De havde oprindelig opsøgende salg og opsøgte leverandører. Men de kørte ikke ud til kunderne, de havde kun leverandør samarbejde.

Siden kom leverandørerne til dem.

Leverandørerne kan ikke forhandle vilkår på vegne Siemens. Der er ingen, der har eksklusivaftaler. Men det gælder selvfølgelig om, at leverandøren placerer så mange aftaler som muligt hos sagsøger

Foreholdt bilag 9, har vidnet forklaret, at sagsøger hermed ønsker at informere kunden. Han har altid præciseret over for kunden, at kunden skal tale med leverandøren om mangler ved produktet.

Vidnet har videre forklaret, at leverandøren taster kundens cvr. nr. ind på Siemens hjemmeside. Derefter viser hjemmesiden oplysningerne om kunden. Derpå taster man modellen ind, vælger løbetiden for kontrakten, trykker på send, og aftalen bliver automatisk gemt i Siemens interne system.

Aftaler på under 50.000 kr. kan gennemføres via mail, men der vil altid foregå en kreditvurdering af kunden.

Leverandøren skal have et password for at kunne bruge hjemmesiden. Sagsbehandlerne vurderer ikke den af leverandøren fastsatte pris. Offentlige myndigheder bliver ikke kreditvurderet så snævert.

Vidnet har videre forklaret, at en godkendelse fra kreditafdelingen gælder i 90 dage, derefter må kunden vurderes igen. Derefter sender leasingselskabet aftalen, fakturaen og leverancegodkendelsen til kunden i dette tilfælde sagsøgte.

Siemens vurderer ikke selv udstyret, men holder sig til leverancegodkendelsen.

Sagsøger ville ikke underskrive en aftale, hvis der ikke foreligger en

leverancegodkendelse. De ser end ikke det leasede.

På et tidspunkt på et møde, blev leverandøren godkendt af Siemens. De undersøger firmaet i RKI, men de undersøger ikke om ejerne er straffet. Det er ikke alle selskaber, man indgår en egentlig samarbejdskontrakt med.

Det er rigtigt, at leasingselskaberne arrangerer "smøreture" for leverandøren, der opfylder visse krav. Der bliver f.eks. inviteret til en fodboldkamp, og derefter bliver der orienteret om leasingselskabets forhold.

Leverandøren er forpligtet til at bruge sagsøgers aftalekoncepter. Sagsøger er ikke bekendt med listepriiserne for de enkelte produkter, det er sagsøger uvedkommende, hvad det leasede er værd.

På daværende tidspunkt foretog man ikke prischeck eller undersøgte, om varen i det hele taget eksisterede.

Foreholdt bilag 1 har vidnet forklaret, at det afhænger alene af, om kunden er kreditværdig. Hvis der er særlige forhold, vil det fremgå af leasingaftalen.

Person 3 var vidnets forgænger.

Printservice havde virket som leverandør i ca. et års tid, og vidnet kan ikke sige, om der var tale om store eller små leverancer.

De typiske aftaler løb over 60 måneder, det forhold, at sagsøgte kontrakt løb over 70 måneder, gav ikke anledning til panderynker.

Sagsøger modtager ca. 100 reklamationer på et år.

De modtog ingen reklamationer vedrørende Printservice. Sagsøger var et lille finansieringsselskab. Der er ingen undersøgelsespligt for leasingselskabet.

Vidne 3 har forklaret, at hun var ansat i FOA fra 15. maj 2002 og til 1. februar 2009, og i den sidste del fungerede hun som **Stilling**.

De var 17 medarbejdere hos FOA. Til at begynde med havde de Rank Zerox udstyr, men der var problemer med det.

I foråret 2004 blev hun kontaktet telefonisk af **Person 2**, der gav hende et tilbud, hvorpå de mødtes på kontoret, hvor maskinerne blev besigtiget. Efter at have drøftet det med ledelsen underskrev hun bilag 7.

Hun vidste noget om kopimaskiner og printere, men ikke noget om leasingaftaler. **Person 2** kontaktede hende igen i februar 2005, hvor hun

blev spurgt, om hun kunne hjælpe ham. Han skulle bruge hendes farveprinter 3000 CL til en kunde, som gerne ville have sådan en, og så ville hun få en anden. Hun drøftede det med ledelsesteamet, der godkendte aftalen, og FOA fik opstillet en printer af samme kvalitet, jf. Bilag 2. Printerne skulle koste det samme, men det var ikke rigtigt, og de gjorde ikke indsigelser.

Imidlertid blev 3000 CL kopimaskinen ikke afhentet, og hun opfordrede **P1** til at tage den med, men hun fik at vide, at det måtte lige vente. FOA havde på det tidspunkt således to kontrakter. **P1** besøgte hende ofte.

En fredag eftermiddag skulle hun skrive under på en aftale, fordi **P1** sagde, at han skulle på ferie. Men hun fik at vide, at det ikke var en leasingaftale, men en forsikringsanmodning, og da vidnet protesterede og sagde, at hun havde maskinerne forsikret, sagde han, at det kun drejede sig om et kort stykke tid, medens han var på ferie, og det ville blive bragt i orden efter hendes ferie til august.

Han sagde ikke noget om misligholdelse af kontrakten i forhold til Siemens, og hun skrev under, fordi hun troede, at der blot var tale om en forsikringsansøgning, der skulle dække en kort periode.

P1 opførte sig som en rigtig sælger, men hun havde dog tillid til ham. Hun fik ikke en kopi af det, hun skrev under på.

Da hun kom tilbage fra ferie, lå aftalerne og regningerne der, og hun kunne se, at det hele var pivende galt.

Hun prøvede at kontakte **P1**, fordi det hele var forkert. Det var en telefonisk henvendelse, men hun kunne ikke huske præcist, hvordan samtalen forløb, men **P1** sagde, at han ville tale med **P2** om det passerede. Det endte med, at de aftalte, at hun skulle betale 85.000 kr., og det fik hun penge til, og så ville hun ikke få flere opkrævninger.

Men det var ikke rigtigt, og der kom flere opkrævninger. Det blev efterhånden sværere at træffe **P1** og **P2**, og på et tidspunkt fraflyttede de adressen. Hun fik siden at vide, at **P2** havde fået et hjertetilfælde.

Foreholdt bilag C har vidnet forklaret, at det håndskrevne er påført af hende efter telefonsamtalen med Printservice, og det er en besked fra vidnet til bogholderiet om, at fakturaen skulle betales.

Foreholdt bilag E har vidnet forklaret, at hun har skrevet det, der står på bilaget med håndskrift, og at det er efter aftale med Printservice, det er en besked til Ikon.

Foreholdt bilag F har sagsøger forklaret, at det er hende, der har påført det

håndskrevne, dog er ordener "afmeldes mask. nedtaget" påført af P1.

Det var en aftale med P1, at det var noget, han skulle ordne.

Foreholdt bilag G har vidnet forklaret, at det håndskrevne er påført af hende.

I løbet af efteråret fik hun at vide, at fa. Ricoh havde frataget Prints-service forhandlingsretten til deres maskiner.

Foreholdt bilag 12 har sagsøgte forklaret, at det er formuleret af konsulenten på FOA's vegne. De var nødt til at reagere over for Siemens, når hun ikke kunne få de andre i tale. Det forhold, at det anførte er formuleret anderledes, rækker ikke ved vidnets forklaring i retten i dag.

Hun vidste ikke, at det drejede sig om så stor en kontrakt, en sådan ville hun ikke have indgået, det har hun ikke beføjelser til.

Hun har ikke indgået andre leasingaftaler end de, nærværende sag vedrører.

Lignende aftaler blev indgået på økonomimøder på bestyrelsesplan.

FOA har ikke en indkøbsafdeling, og de har ikke jurister til at vurdere, de aftaler FOA i den forbindelse ønsker at indgå.

Den nye kontrakt svarer til de originale kontrakter.

Vidnet har videre forklaret, at hun ikke kan huske at have modtaget bilag B og C.

Foreholdt bilag 2, har vidnet forklaret, at den månedlige udgift på 18.000 kr. og den i bilag B anførte udgift på 14.000 kr. pr. kvartal, har været drøftet med P1.

Hun har ikke drøftet køb af Ricoh Aficio 2228 med andre end en fra ledelsesteamet. Hun var ikke klar over størrelsesordenen - men her fik hun ikke at vide, at det drejede sig om en forsikring.

Foreholdt bilag 3, har vidnet forklaret, at hun har set bilaget før.

Foreholdt bilag 1, har vidnet forklaret, at de lay-outmæssigt er ens, men der er en prisforskel.

Foreholdt bilag 12, har vidnet forklaret, at det kun var maskinen 3000, de reklamerede over, fordi de to andre maskiner brugte de. Hun studerede ikke bilag 1 nærmere, fordi hun stolede på P1.

Foreholdt bilag C har vidnet forklaret, at hun stolede på P1.

Foreholdt at man, hvis man betaler en regning, så får man en kreditnota, har vidnet forklaret, at hun i telefonen forlangte, at de selv skulle betale fakturaen, men de sagde, at de ville sende en check. De 2000.kr. skulle betales af FOA, der havde en god aftale. Hun studsede over den månedlige rate.

Foreholdt bilagene 2 og A har vidnet forklaret, at hun ikke troede, at det blev dyrere, det var jo først senere, at de opdagede, at der var snydt også med denne maskine.

Det var en daginstitution i indre by, der ville have den anden printer.

Vidne 4 har som vidne forklaret, at listepriisen er prisen angivet i håndbøgerne, og markedsprisen er den til forhandlede pris.

Listepriisen fastsættes af sælger og bliver brugt over for finansieringsselskabet.

Listepriserne er offentlige tilgængelige.

CL 3000 er en almindelig kontorprinter.

Foreholdt salgsprisen for 3000 printeren har vidnet forklaret, at er en endog meget god pris. Et sådant misforhold mellem maskinens værdi og aftaleprisen er ikke sædvanlig.

Foreholdt bilag 9 har vidnet forklaret, at **Person 4** har været med i mange år, hun må vide, hvor priserne ligger i markedet.

Foreholdt bilag 1 og 2 har vidnet forklaret, at han ikke kender **Person 3**, men **Person 5** har været med i mange år, og han har beskæftiget sig med kopi- og printerudstyr.

Parternes synspunkter.

Sagsøger har i påstandsdokument af 14. maj 2010 anført følgende:

ANBRINGENDER:

Nærværende sag omhandler en finansiell leasingaftale, hvor sagsøgte har erhvervet brugsretten til en kopimaskine finansieret ved finansiell leasing. Sagsøgtes indsigelser mod sagsøgers krav går primært på, at sagsøgte mener, at det leasede udstyr er leaset urimeligt dyrt.

Ved leasing forstås det forhold, at en erhvervsdrivende ønsker at finansiere dennes erhvervelse af brugsretten til et givet aktiv — i nærværende sag brugsretten til en kopimaskine.

En leasingaftale er således en aftale mellem to erhvervsdrivende parter, hvor

den ene part, leasinggiver (lessor), påtager sig en forpligtelse til at forsyne den anden part, leasingtager (lessee), med en midlertidig brugsret til en eller flere genstande, der er udvalgt af leasingtager, mod at leasingtager betaler en pengeydelse i en uopsigelig periode samt bærer alle væsentlige risici i forbindelse med genstanden.

Til støtte for den nedlagte påstand gøres gældende:

At sagsøgte i henhold til den indgåede aftale, bilag 1, er forpligtet til at betale det påstævnte beløb, der er opgjort i overensstemmelse med parterne kontraktgrundlag, og at sagsøgte bærer bevisbyrden for det modsatte, hvilken bevisbyrde ikke er løftet,

At sagsøger som følge af sagsøgtes misligholdelse med betaling af de i bilag i aftalte leasingydelser, var berettiget til at ophæve den indgåede leasingaftale, og at sagsøgte bærer bevisbyrden side 3 af 6 for det modsatte, hvilken bevisbyrde ikke er løftet,

At sagsøgte utvivlsomt har været positivt vidende om størrelsen af leasingydelserne, idet det tydeligt fremgår af leasingaftalen, bilag i, pkt 6, sagsøgte utvivlsomt har været positivt vidende om leasingperiodens længde, da det tydeligt fremgår af leasingaftalen, at denne løber over 72 måneder, bilag i, pkt. 5,

At sagsøgte har underskrevet leverancegodkendelsen, bilag 7, det fremgår af leverancegodkendelsens "Leverings- og betalingsgodkendelse", bilag 7, at sagsøger efter modtagelse heraf iværksætter udbetaling til leverandøren, sagsøgte således har udstyret leverandøren med legitimation til opnåelse af udbetaling af det i bilag 8 angivne beløb,

At sagsøgte som professionel part i aftalen — og som i øvrigt tidligere har indgået leasingaftaler — burde have undersøgt aftalen forud for underskrivelse heraf, hvilket sagsøgte bærer såvel ansvar som risiko for,

At sagsøgte efter egne oplysninger var klar over, at den i bilag i underskrevne aftale var benævnt "leasingaftale", bilag P, side 3, men ikke undersøgte indholdet heraf nærmere, hvorfor sagsøgte har handlet uforsigtigt,

At sagsøgte betalte første leasingydelse den 8. august 2005, bilag 10, efter hvilken faktura pris og periode tydeligt fremgik,

At sagsøgte først ved skrivelse af 8. december 2005, bilag 12, reklamerede over for sagsøger,

At sagsøgte ikke har udvist den agtpågivenhed, der med rette kan forventes af en professionel part, hvorfor sagsøgtes evt, indsigelser er ekstingveret, sagsøgte forud for leasingaftalens indgåelse har valgt udstyr, leverandør samt fabrikat, og at ethvert forhold vedrørende funktionalitet, behov og pris

er sagsøgers krav uvedkommende, idet sagsøgte har fraskrevet sig retten til at gøre mangelsindsigelser eller andre indsigelser gældende i forhold til sagsøger, bilag 1, § 15,

At sagsøger ikke kan mødes med indsigelser i forhold til leasingaftalen, idet sådanne indsigelser alene kan rettes mod leverandøren, jf. leasingaftalens cut-off klausul (bilag 1, § 15), hvilken bestemmelse ikke kan tilsidesættes efter aftaleloven, sagsøgte er bundet af leasingaftalens samtlige vilkår, således som aftalt ved sagens bilag i, herunder cut-off samt resten af sagsøgers almindelige vilkår, hvorefter sagsøgte i enhver henseende er forpligtet til at opfylde aftalen, jf. bilag 1 § 15, pkt. 4, eventuelle løfter fra tredjemand/leverandøren er uvedkommende for nærværende sag, idet leverandøren ikke kan forpligte indstævnte, hvilket blandt andet følger af Højesterets dom i U.2004.1751/2H,

at rentekravet og ophævelsesgebyret er hjemlet i parternes aftale, jf. bilag i § 17 og § 18, pkt. 4, hvorfor sagsøger er berettiget til opkrævning af rente med 2 % pr. påbegyndt måned.

Endvidere bestrides det, den af Printservice 2002 ApS eventuelle rådgivning har relevans for nærværende sag, da Printservice 2002 ApS ikke kan identificeres med sagsøger, da der er tale om to uafhængige juridiske personer, samt da Printservice 2002 ApS er at betragte som sælger af et produkt, og at sagsøgte bærer bevisbyrden for,

at identifikation skal finde sted, hvilken bevisbyrde ikke ses løftet,

at der er sket overfinansiering, idet der er sket finansiering af den anskaffelsessum, som sagsøgte har aftalt sig til, og som er betalt af sagsøger til leverandøren, bilag 8, i henhold til instruks fra sagsøger, bilag 7,

at aftalelovens § 30, 31, 33 og/eller 36 finder anvendelse, hvilket sagsøgte bærer bevisbyrden for, hvilken bevisbyrde ikke ses løftet, side 5 af 6

At sagsøger har udvist svig eller været vidende om leverandørens eventuelle og udokumenterede svig, hvilket sagsøgte bærer bevisbyrden for, hvilken ikke ses løftet på det foreliggende grundlag, sagsøger har pligt til at undersøge de leasede effekters værdi, og under alle omstændigheder kræver en sådan undersøgelsespligt udtrykkelig lovhjemmel, hvilken ikke forefindes,

At sagsøger opnår bedre ret end sagsøgte (jf. GBL § 27), idet sagsøger ikke afleder sin ret fra leverandøren, men derimod har et direkte aftaleforhold med sagsøgte, bilag i,

At leasingaftalen skulle have en sådan kompleksitet, at sagsøgte ikke kunne gennemskue den, hvilket sagsøgte bærer bevisbyrden for, leasingaftalen ikke

indeholder samtlige relevante oplysninger til brug for sagsøgte beregning af leasingydelsen, hvilket sagsøgte bærer bevisbyrden for, at markedsføringslovens § 1,3 og 7 finder anvendelse, hvilket sagsøgte bærer bevisbyrden for, hvilken bevisbyrde ikke ses løftet,

At sagsøger har anvendt Printservice 2002 ApS til at sælge sagsøgers finansieringsydelse. Sagsøger har finansieret sagsøgte brugsret til leasingudstyret, hvor sagsøgte har valgt udstyr, leverandør samt fabrikat,

At sagsøger har handlet erstatningspådragende overfor sagsøger berettigede sagsøgte til et erstatningskrav, hvilket ikke ses godtgjort, hverken for så vidt ansvarsgrundlaget eller tabet i øvrigt,

Sagsøgte har i påstandsdokument af 11. maj 2010 anført følgende:

ANBRINGENDER:

Det gøres gældende,

- at sagsøgte ved svig blev forledt til at underskrive den som bilag i fremlagte aftale,
- at det leasede udstyr er leaset urimeligt dyrt, idet den samlede leasingforpligtelse er urimelig høj set i forhold til værdien af det opstillede udstyr,
- at sagsøger er erstatningsansvarlig for det tab sagsøgte har haft ved at indgå den som bilag 1 fremlagte aftale, og tabet er svarende til den af sagsøger nedlagte påstand,
- at de indgåede aftaler i medfør af Aftalelovens § 30, 31 og 33 ikke er bindende for sagsøgte og/eller skal tilsidesættes helt eller delvist i medfør af aftalelovens § 36,
- at der er tale om et oprindeligt trepartsforhold eller et forhold, der kan side-stilles hermed, således at der sker identifikation mellem leverandøren og sagsøger, hvorfor sagsøgte kan gøre samtlige indsigelser gældende mod sagsøger,
- at sagsøger efter princippet i Gældslovens § 27 ikke skal stilles bedre end sagsøgte,
- at sagsøger har et selvstændigt ansvar, da sagsøger er professionel långiver, hvorfor sagsøger er nærmest til at bære risikoen for mangelfulde eller fejlagtige oplysninger i aftalegrundlaget,
- at sagsøgers særskilte ansvar også følger af, at sagsøger ukritisk har medvirket til disse urimelige leasingarrangementer uden nogen form for kontrol af, at de leasede effekters værdi og om denne værdi svarede til sagsøgte

forpligtelse,

- at sagsøgte ikke har udvist retsfortabende passivitet,
- at sagsøgte ikke har optrådt uagtsomt eller uforsigtigt,
- at sagsøgte ikke efterfølgende ved sin betaling af leasingydelse har accepteret aftalen,
- at sagsøger har godkendt aftalernes udformning og indhold inden den blev tiltrådt af sagsøgte,
- at den af leverandøren anvendte fremgangsmåde, herunder fremgangsmåden var vildledende og var egnet til mærkbart at forvride sagsøgtes økonomiske adfærd, jf. Markedsføringslovens § 3 stk. 2,
- at udeladelse af oplysning om det leasede udstyrs pris i handel og vandel er i strid med Markedsføringslovens § 1 og § 3,
- at udeladelse af oplysning om sagsøgtes udgifter til finansiering ved de indgåede leasingarrangementer er i strid med Markedsføringslovens § 1 og § 3,
- at sagsøger er erstatningsansvarlig for det tab sagsøgte har haft, som følge af leverandørens adfærd i strid med Markedsføringslovens § 1 og § 3,
- at sagsøgte har sandsynliggjort eller dokumenteret sit tab,
- at sagsøgte ikke ville have indgået leasingaftalerne, såfremt sagsøgte var blevet oplyst om det egentlige indhold af aftalen,
- at leverandøren havde påtaget sig en rådgivningsforpligtelse overfor sagsøgte, hvilken rådgivning har medført et tab for sagsøgte, for hvilket sagsøger er erstatningsansvarlig, jf. Markedsføringslovens § 7.

Det bestrides, at sagsøger er berettiget til at opkræve rente med 2 % pr påbegyndt måned, idet denne rente ikke er aftalt og ikke er branchekutyme.

Parterne har i det væsentligste procederet i overensstemmelse hermed.

Rettens begrundelse og afgørelse.

Efter det oplyste lægger retten til grund, at sagsøgte underskrev leasingaftalen, hvoraf leasingydelsestørrelse tydeligt fremgik. Sagsøgte underskrev endvidere leverancegodkendelsen, hvoraf fremgik, at underskriften på godkendelsen dels attesterede, at der var sket leverance af det leasede, og dels at sagsøgte fraskrev sig retten til at rette ansvaret for fejl og mangler mod sagsøger. Underskriveren blev samtidig oplyst om, at sagsøger ved modtagelsen

af den underskrevne leverancegodkendelse ville iværksætte udbetaling til leverandøren.

Retten lægger endvidere **Vidne 3's** forklaring til grund, hvorefter hun underskrev dokumenterne i den tro, at det drejede sig om en forsikring.

Sagsøgte har imidlertid først reklameret over for sagsøgte i december 2005, og det er først fra dette tidspunkt, at sagsøger er blev orienteret om den misforståelse, der forelå.

Herefter og da sagsøgte ikke har godtgjort, at der er identifikation mellem sagsøger og leverandøren, vil det forhold, at leverandøren er blevet dømt for bedrageri over for sagsøgte derfor ikke kunne gøres gældende over for sagsøger.

Det fremgår af syn- og skønserklæringer, at det leasedes værdi er meget mindre, end det sagsøgte skulle betale i.h.t. leasingkontrakten.

Retten finder imidlertid ikke, at sagsøger har en forpligtelse til at sikre sig mod, at der sker overfinansiering.

Herefter, idet sagsøgers rentepåstand efter det foreliggende har hjemmel i leasingaftalen, tages sagsøgers påstand til følge som nedenfor bestemt.

Vedrørende sagens omkostninger forholdes som nedenfor bestemt, idet retten kan oplyse, at der er tilkendt retsafgift med 36.180 kr. og et passende beløb til dækning af udgift til advokatbistand 87.500 kr.

Retten har ved fastsættelsen af retsafgiften taget hensyn til sagens udfald. Retten har ved fastsættelsen af passende udgift til advokatbistand taget udgangspunkt i middelværdien i de gældende takster, som retten ikke har fundet grundlag for at fravige.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage betaler sagsøgte, FOA/KLS, til sagsøger, Siemens Financial Services Denmark, 1.494.863,37 kr. med tillæg af renter 2 % pr. måned af kr. 86.722,00 fra den 8. november 2005 til den 3. februar 2006, af kr. 173.694,00 fra den 4. februar 2006 til den 30. marts 2006 og af kr. 1.492.863,37 fra den 31. marts 2006, alt til betaling sker.

Sagsøgte, FOA/KLS, skal endvidere betale sagens omkostninger til sagsøger med 123.680 kr.

Dommer

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Københavns Bvret. den 28. juni 2010.